
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

PAVLAK & PARTNERI d.o.o.

Splitska 2
51 000 RIJEKA/CROATIA
tel. 385(0)51 322173, fax: 385(0)51 322174
Trg bana Josipa Jelačića 3
10 000 ZAGREB/CROATIA
tel. 385(0)1 4831590, fax: 385(0)1 4831592

email: lawfirm@pavlakipartneri.com

**Odvjetnici: Sanjin Pavlak, Gracijela Katić Pavlak,
Viktor Pezelj**

U Rijeci, 26. lipnja 2026.

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

- putem -

**TRGOVAČKI SUD U ZADRU
Poslovni broj: St-157/2025**

PREDLAGATELJ REVIZIJE: Imovina dužnika pojedinca Mirka Rapića, Plano, Put
sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za
popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB:
74856995382, zastupan po punomoćnicima u Odvjetničkom
društvu Pavlak & partneri d.o.o. Rijeka

PROTUSTRANKA: Republika Hrvatska, Ministarstvo Financija, Porezna
Uprava, Područni ured Šibenik, OIB 52634238587, zastupana po
Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

na temelju članka 385.a i članka 387. Zakona o parničnom postupku

**protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1797/2026-2 od
13. svibnja 2026.**

I. Dopusštenost prijedloga

Predlagatelj pravovremeno podnosi ovaj prijedlog protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1797/2026-2 od 13. svibnja 2026. kojim je djelomično preinačeno rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-157/2025-233 od 2. travnja 2026., na

način da je odbijen zahtjev predlagatelja za naknadu troškova zastupanja na ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka u iznosu od 75.000,00 EUR.

Predlagatelj revizije smatra da su ispunjene pretpostavke iz članka 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku, budući da odluka ovisi o rješenju pravnog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a o kojem postoji neujednačena praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

II. Pravna pitanja

Predlaže se da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti reviziju radi odgovora na sljedeća pravna pitanja:

1. Pripada li uspješnoj stranci u prethodnom stečajnom postupku pravo na naknadu troška zastupanja po odvjetniku za pristup ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka kao potrebnog troška u smislu članka 155. Zakona o parničnom postupku i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika?

Podredno:

2. Može li se uspješnoj stranci u prethodnom stečajnom postupku uskratiti pravo na naknadu troška zastupanja po odvjetniku za pristup održanim ročištima isključivo pozivanjem na objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore o primjeni Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, iako Tarifa takvo ograničenje ne propisuje, a u sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske postoje odluke kojima je isti trošak dosuđen?

III. Važnost pravnih pitanja

Pobijanom odlukom Visoki trgovački sud zauzeo je pravno shvaćanje da dužniku ne pripada pravo na naknadu troškova zastupanja na ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka. Kao razlog navodi da prethodni postupak i stečajni postupak čine jedinstvenu cjelinu te se poziva na objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore od 8. listopada 2020., prema kojem odvjetnik nema pravo na nagradu za zastupanje na ostalim stečajnim ročištima osim na ispitnom i diobenom ročištu.

Takvo pravno shvaćanje nije utemeljeno niti na odredbama Zakona o parničnom postupku, niti na odredbama Stečajnog zakona, niti proizlazi iz Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad

odvjetnika.

Istodobno, u ranijim odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske zauzeto je suprotno pravno shvaćanje te je uspješnim strankama priznat upravo trošak zastupanja na ročištima održanim u prethodnom stečajnom postupku. Time postoji očita neujednačenost sudske prakse istoga suda koja zahtijeva intervenciju Vrhovnog suda Republike Hrvatske radi osiguranja jedinstvene primjene prava.

IV. Neujednačena praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske

Pobijanom odlukom sud je zaključio da dužniku ne pripada pravo na naknadu troška zastupanja na ročištima u prethodnom stečajnom postupku te je zbog toga odbio dio zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 75.000,00 EUR.

Međutim, u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-520/2024-2 sud je zauzeo potpuno suprotno pravno shvaćanje. U toj odluci Visoki trgovački sud **izričito priznaje trošak zastupanja na ročištu održanom u prethodnom stečajnom postupku**. Sud navodi:

„29. Na temelju njegovog određenog zahtjeva dužnik ima pravo na naknadu troškova na ime nagrade za zastupanje na ročištu održanom 29. lipnja 2023. u iznosu od 200,00 eura prema Tbr. 15. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine “ broj 138/23) i vrijednosti predmeta spora od 5.934,13 eura koliko iznosi predlagateljeva tražbina, za sastav podneska kojim se očitovao na prijedlog za otvaranje stečajnog postupka od 23. ožujka 2023. i podneska od 11. srpnja 2023. u iznosu od 200,00 eura za svako prema Tbr. 14/2, što uvećano za porez na dodanu vrijednost (Tbr. 46) iznosi ukupno 750,00 eura.“

U navedenoj odluci Visoki trgovački sud priznaje trošak zastupanja na ročištu održanom tijekom prethodnog stečajnog postupka primjenom Tbr. 15. Tarife te dosuđuje taj trošak uspješnoj stranci.

Prilog: odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-520/2024-2

Jednako tako, u odluci poslovni broj PŽ-6687/04-3 Visoki trgovački sud potvrđuje pravilnost odluke prvostupanjskog suda kojom su uspješnoj stranci dosuđeni troškovi zastupanja na dva ročišta održana tijekom prethodnog stečajnog postupka, uz obrazloženje da je Tarifa pravilno primijenjena.

Sud navodi:

... "Odluku o troškovima postupka sud je donio pozivom na odredbu čl. 154. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine “ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03 u daljem tekstu ZPP) u svezi s čl. 6. SZ-a, te je stečajnom dužniku dosudio trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na održanim ročištima u prethodnom postupku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine “broj 91/04 i 37/05)....“

...“ Iz spisa proizlazi da su tijekom prethodnog postupka održana dva ročišta, pa je sud pravilnom primjenom citirane Tarife dužniku dosudio trošak zastupanja na dva ročišta....“

Prilog: odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6687/04-3

Iz navedenih odluka proizlazi da je isti sud u usporedivim činjeničnim i pravnim situacijama zauzeo međusobno suprotna pravna shvaćanja.

Takva različita praksa dovodi do pravne nesigurnosti jer uspješne stranke ostvaruju različita prava na naknadu troškova isključivo ovisno o vijeću Visokog trgovačkog suda koje odlučuje u pojedinom predmetu.

V. Razlozi zbog kojih je postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava

Pobijana odluka temelji se na pravnom shvaćanju da uspješnoj stranci u prethodnom stečajnom postupku ne pripada pravo na naknadu troškova zastupanja po odvjetniku za pristup ročištima održanim tijekom prethodnog postupka.

Takvo pravno shvaćanje drugostupanjski sud izvodi iz stava da prethodni postupak i stečajni postupak čine jedinstvenu cjelinu te da je navedeno "u skladu s objašnjenjem Hrvatske odvjetničke komore o primjeni Tbr. 15. Tarife od 8. listopada 2020." Predlagatelj smatra da je takvo pravno shvaćanje pogrešno.

Naime, odredbom članka 155. stavka 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da će sud stranci priznati one troškove koji su bili potrebni za vođenje postupka, dok je stavkom 2. istoga članka propisano da će se, kada postoji tarifa za nagrade odvjetnika, troškovi odmjeriti prema toj tarifi.

Iz navedenih zakonskih odredaba proizlazi da sud mora odgovoriti na dva pitanja:

1. jesu li pojedine procesne radnje bile potrebne za vođenje postupka,
2. te kolika nagrada za te radnje pripada prema Tarifi.

Ni Zakon o parničnom postupku, ni Stečajni zakon, niti Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ne sadrže odredbu prema kojoj odvjetniku ne pripada nagrada za zastupanje na ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka.

Naprotiv, ročišta u ovom predmetu zakazivao je sud, na njima su izvođeni dokazi, saslušavani svjedoci i vještaci te su upravo na temelju rezultata tih ročišta donesene odluke kojima je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka pravomoćno odbijen.

Nema dvojbe da su pristupi punomoćnika tim ročištima predstavljali nužne procesne radnje radi zaštite prava dužnika te stoga predstavljaju potrebne troškove u smislu članka 155. ZPP-a.

Umjesto da ocijeni jesu li navedeni troškovi bili potrebni za vođenje postupka, drugostupanjski sud potpuno isključuje mogućnost njihove naknade pozivajući se isključivo na objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore. Međutim, objašnjenja Hrvatske odvjetničke komore nisu izvor prava.

Ona nisu zakon, nisu podzakonski propis niti predstavljaju obvezujuće tumačenje Tarife. Tarifu donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa na temelju zakonskog ovlaštenja te jedino njezin tekst može biti pravna osnova za odlučivanje o troškovima postupka.

Objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore može imati stručni karakter, ali njime se ne mogu stvarati nova pravila niti ograničavati prava koja proizlaze iz zakona ili Tarife. Suprotno shvaćanje dovelo bi do situacije u kojoj bi opći akt ili mišljenje strukovne organizacije mijenjali sadržaj propisa, što nije dopušteno u sustavu izvora prava Republike Hrvatske.

Posebno valja naglasiti da pobijana odluka uopće ne obrazlaže zbog čega odstupa od ranije prakse Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u kojoj su isti troškovi redovito dosuđivani uspješnim strankama. Takvo neobrazloženo odstupanje od vlastite sudske prakse dovodi do pravne nesigurnosti i nejednakog položaja stranaka u istovrsnim postupcima.

U jednim predmetima uspješne stranke ostvaruju pravo na naknadu troškova zastupanja na ročištima, dok se u drugim predmetima isti troškovi odbijaju isključivo zbog drukčijeg pravnog

shvaćanja drugog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

Upravo radi otklanjanja takve neujednačenosti postoji potreba da Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzme jedinstveno pravno shvaćanje.

VI. Pobijana odluka odstupa od ustaljene sudske prakse Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske

Pobijana odluka nije u skladu s ranijom praksom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u pitanjima naknade troškova zastupanja u prethodnom stečajnom postupku.

Naime, u pobijanoj odluci zauzeto je pravno shvaćanje da uspješnoj stranci ne pripada pravo na naknadu troškova zastupanja na ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka, uz obrazloženje da je takvo stajalište u skladu s objašnjenjem Hrvatske odvjetničke komore o primjeni Tarife.

Međutim, u ranijim odlukama isti sud zauzima upravo suprotno pravno shvaćanje.

Tako je u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj **PŽ-520/2024-2** uspješnoj stranci priznata nagrada za zastupanje na ročištu održanom tijekom prethodnog stečajnog postupka primjenom Tbr. 15. Tarife. Sud pritom nije smatrao da postoji bilo kakva pravna zapreka za dosudu tog troška, već ga je priznao kao potreban trošak postupka.

Jednako tako, u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj **PŽ-6687/04-3** potvrđena je odluka prvostupanjskog suda kojom je dužniku priznat trošak zastupanja na dva ročišta održana tijekom prethodnog stečajnog postupka, uz izričito obrazloženje da je Tarifa pravilno primijenjena.

Dakle, nije riječ o različitim činjeničnim okolnostima niti o različitim zakonskim propisima, nego isključivo o različitim pravnim shvaćanjima Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske glede istog pravnog pitanja. Takva situacija dovodi do pravne nesigurnosti.

Naime, uspješne stranke u prethodnim stečajnim postupcima ostvaruju različita prava na naknadu troškova isključivo ovisno o tome koje vijeće Visokog trgovačkog suda odlučuje u pojedinom predmetu. Jedinstvena primjena prava pretpostavlja da u istovrsnim činjeničnim i pravnim situacijama sudovi donose jednake odluke.

Budući da u konkretnom slučaju to nije ostvareno, ispunjena je pretpostavka iz članka 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku da je potrebno dopustiti reviziju radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njenoj primjeni.

VII. Dodatni razlozi zbog kojih je potrebno dopustiti reviziju

Pitanja postavljena ovim prijedlogom nadilaze okolnosti konkretnog spora.

Naime, pobijanom odlukom Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje prema kojem se pravo na naknadu troška zastupanja na ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka može uskratiti pozivanjem na objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore o primjeni Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Time se otvara pravno pitanje od šireg značaja: **može li sud ograničiti pravo koje proizlazi iz zakona i Tarife pozivanjem na mišljenje ili objašnjenje tijela koje nije donositelj propisa niti ima ovlast za njihovo obvezujuće tumačenje.**

Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika donesena je kao podzakonski propis na temelju zakonskog ovlaštenja te predstavlja izvor prava koji je sud dužan primjenjivati.

Nasuprot tome, objašnjenja Hrvatske odvjetničke komore nemaju normativni karakter. Njima se ne mogu uvoditi nova pravila niti ograničavati prava koja proizlaze iz važećih propisa. U protivnom bi se sadržaj propisa mogao mijenjati aktima koji nisu doneseni u propisanom normativnom postupku, što bi bilo protivno načelu zakonitosti i pravne sigurnosti.

Osim toga, pobijana odluka dovodi do nejednakog položaja stranaka u postupcima pred trgovačkim sudovima. U predmetima u kojima odlučuje jedno vijeće Visokog trgovačkog suda troškovi zastupanja na ročištima priznaju se primjenom Tarife, dok se u predmetima u kojima odlučuje drugo vijeće isti troškovi odbijaju pozivanjem na objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore.

Takva praksa nije spojiva s ustavnim načelom jednakosti svih pred zakonom niti s načelom pravne sigurnosti koje zahtijeva predvidljivost sudskih odluka. Stoga je potrebno da Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzme jedinstveno pravno shvaćanje o tome:

- predstavlja li zastupanje na ročištima održanim tijekom prethodnog stečajnog postupka potreban trošak u smislu članka 155. Zakona o parničnom postupku,
- može li se pravo na naknadu toga troška ograničiti pozivanjem na objašnjenje Hrvatske odvjetničke komore,
- postoji li pravna osnova za različito odlučivanje u istovrsnim predmetima.

Odgovor na navedena pitanja nije važan samo za ovaj postupak, nego za velik broj stečajnih i predstečajnih postupaka u kojima se odlučuje o naknadi troškova zastupanja po odvjetnicima.

Zbog toga su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke iz članka 385.a stavka 1. Zakona o parničnom postupku za dopuštenje revizije radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

VIII. Prijedlog

Slijedom svega iznesenoga, predlagatelj predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske, na temelju članka 387. Zakona o parničnom postupku, donese

RJEŠENJE

Dopušta se revizija protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1797/2026-2 od 13. svibnja 2026. radi pravnih pitanja navedenih u ovom prijedlogu.

Predlagatelj revizije p.p.

Troškovnik predlagatelja revizije (vps 75.000,00 EUR):

- sastav prijedloga (Tbr 14.3) 565 bodova +25% = 706,25 bodova x 2,00 EUR =1412,50 EUR
+ 25% PDV =1.765,63 EUR